1965 ఎస్ సి ర్ (1) 650

అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్ ఆఫ్ వెస్ట్ బెంగాల్

వర్సెస్

కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ టాక్స్, కలకత్తా

(సిక్రి, ఎస్.ఎం.సుబ్బారావు, కె.షా, జె.సి.)

భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922, 41-అడ్మినిస్ట్రేటర్-జనరల్ నియమించిన అడ్మినిస్ట్రేటర్ డి బోనిస్ వీలునామా కింద ఆస్తిని కలిగి ఉండరాదు-వివిధ వారసత్వాలు చెల్లించిన తరువాత టెస్టేటర్ కుమారుల వద్దకు వెళ్లడానికి అడ్మినిస్ట్రేటర్-జనరల్ పాలనా కాలంలో టెస్టేటర్ తరఫున ఆస్తి ఆదాయాన్ని పొందుతారా-సెక్షన్ 41 ప్రకారం మదింపు చేయవచ్చా?

టి 1938 లో మరణించాడు. ఆయన వీలునామా ప్రకారం ఆయన మరణానంతరం పదిహేనేళ్ల కాలంలో ఆయన ఆస్తి నుంచి కొన్ని వారసత్వాలు చెల్లించాల్సి ఉంది, ఆ కాలంలో కార్యనిర్వహణాధికారులు, ధర్మకర్తలు ఈ ఎస్టేట్ ను నిర్వహించేవారు; ఆ తరువాత మిగిలినది అతని ఐదుగురు కుమారులకు వెళ్ళాలి. ఆగస్టు 24, 1938 న ఫైవ్సన్లకు ప్రొబేట్ మంజూరు చేయబడింది, కానీ 1948 మే 10 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా హైకోర్టు వెస్ట్బెంగల్ అడ్మినిస్ట్రేటర్-జనరల్ను అడ్మినిస్ట్రేటర్ డి బోనిస్ నాన్ ప్రాపర్టీగా నియమించింది. 1950-51 మరియు 1951-52 మదింపు సంవత్సరాలకు సంబంధించిన ఆదాయపు పన్ను ప్రొసీడింగ్స్ లో అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్-అప్పీలుదారు భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 లోని సెక్షన్ 41 ప్రకారం మదింపు చేయాలని పేర్కొన్నారు, ఎందుకంటే టెస్టేటర్ యొక్క ఐదుగురు కుమారుల తరఫున అతను ఆదాయాన్ని పొందుతాడు, ఆ ఆదాయంలో వారి వాటాలు ఖచ్చితమైనవి మరియు నిర్ణయించబడతాయి. ఆయన వాదనను మదింపు, అప్పీలేట్ అధికారులు తోసిపుచ్చారు. కోర్టు నియమించినప్పుడు అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్ ఆ సెక్షన్ వర్తించే వ్యక్తులలో ఒకరిగా సెక్షన్ 41 పరిధిలోకి వస్తుందని, అయితే 41(1) నిబంధన కొనసాగినంత కాలం కుమారుల వాటాలు నిర్ణయించబడవని, పన్నును అధిక రేటుతో వసూలు చేయవచ్చని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది.

చట్టంలోని సెక్షన్ 66ఏ(2) కింద ధ్రువీకరణ పత్రంతో అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్ సుప్రీంకోర్టు ముందు అప్పీల్ దాఖలు చేశారు.

ఐదుగురు కుమారుల వాటాలు నిర్ణయించబడవని హైకోర్టు తప్పుగా నిర్ధారించిందని పిటిషనర్ కోరారు. ఐదుగురు కుమారుల తరఫున కాకుండా కార్యనిర్వహణాధికారిగా పిటిషనర్ ఆదాయాన్ని పొందినందున సెక్షన్ 41 అస్సలు దరఖాస్తు చేసుకోలేదని రెవెన్యూలో వాదించారు.

అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్ గురించి సెక్షన్ 41లో పేర్కొనడం వల్ల ఈ విషయం ముగిసిపోలేదు. ఆ సెక్షన్ వర్తించడానికి ముందు మరో షరతును నెరవేర్చాల్సి ఉంది. అంటే, ఆదాయాన్ని ఒక వ్యక్తి లేదా వ్యక్తుల తరఫున అతను పొందాలి. తక్షణ సందర్భంలో అడ్మిరల్-జనరల్ ఐదుగురు కుమారుల తరఫున ఆదాయాన్ని పొందలేదు, ఆ ఐదుగురు కుమారులకు ఆస్తి ద్వారా లభించే ఆదాయాన్ని పొందలేదు, ఎస్టేట్ యొక్క ఆదాయం నుండి వచ్చే పొదుపును వారు చివరికి వారి ఆదాయంగా కాకుండా మిగిలిన దానిలో భాగంగా పొందుతారు. అందువలన అడ్మినిస్ట్రేటర్-జనరల్ గా నియమించబడిన డి బోనిస్ నాన్ యొక్క స్థానం ఎస్టేట్ నుండి అతను పొందిన ఆదాయానికి కార్యనిర్వాహకుడి కంటే ఏ విధంగానూ భిన్నంగా లేదు. [656 ఎ-బి; 659 బి-సి].

రాఘువులు నాయుడు వి. కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్ అండ్ ఎక్స్ ప్రెస్ ప్రాఫిట్స్ టాక్స్, మద్రాసు, 18 ఐ.టి.ఆర్.787, ఆర్.వి.ఇన్ కమ్ టాక్స్ స్పెషల్ కమిషనర్స్ 7 టి.సి.646, లార్డ్ సుడేలీ వర్సెస్ అటార్నీ జనరల్, [1897] క్రీ.శ. 11, మార్లా సెలెస్టె సమరిటన్ సొసైటీ ఆఫ్ ది లండన్ హాస్పిటల్ వి. కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ లాండ్ రెవెన్యూ, 11టిసి 226 మరియు కార్బెట్ వి. ఇన్ ల్యాండ్ రెవెన్యూ కమీషనర్, 21 టి.సి. 449 మీద ఆధారపడింది.

అసిత్ కుమార్ ఘోష్ వి. పశ్చిమ బెంగాల్ వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ 22 ఐటీఆర్ 177, బీరేంద్ర కుమార్ దత్తా వీసీఐటీ. కలకత్తా, (1961) 42 ఐ.టి.ఆర్.

రె కున్లిఫ్-ఓవెన్ మౌంటెన్ వర్సెస్ ఇన్లాండ్ రెవెన్యూ కమీషనర్,(1953) 1 అధ్యాయం 545లో ప్రత్యేకతను సంతరించుకుంది.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి : సివిల్ అప్పీళ్ల సంఖ్యలు 168 169 ఆఫ్ 1964.

1961 డిసెంబర్ 5న కలకత్తా హైకోర్టు వెలువరించిన తీర్పు, ఉత్తర్వుల నుంచి 1957 ఆదాయపు పన్ను రిఫరెన్స్ నంబరు 116లో అప్పీళ్లు.

ఎ.వి.విశ్వనాథ శాస్త్రి, కె.రాజేంద్ర చౌదరి, ఎం.రాజగోపాల్, కె.ఆర్.చౌదరిలు అప్పీలుదారు (1964 సి.ఎ. నెం.168లో).

పిటిషనర్ తరఫున *కె.రాజేంద్ర చౌదరి, కె.ఆర్.చౌదరి* (1964 సి.ఎ. నెం.169లో) వాదనలు వినిపించారు.

సి.కె. దఫ్తారి, అటార్నీ జనరల్, ఆర్.గణపతి అయ్యర్, ఆర్.హెచ్.ధేబర్ మరియు *ఆర్.ఎన్.సచ్ధే,* ప్రతివాది తరఫున (1964 సి.ఎ. నెం.168-169 లో).

హైకోర్టు తీర్పును వెలువరిచినది **సిక్రీ జె.**

భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922లోని ఎస్.66ఎ(2) కింద కలకత్తా హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా ధృవీకరణ పత్రాల ద్వారా దాఖలు చేసిన రెండు అప్పీళ్లలో ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ పేర్కొన్న రెండు ప్రశ్నలకు సమాధానం ఇచ్చింది. ఈ రెండు ప్రశ్నలు:

1. వాస్తవాల ఆధారంగా, కేసు పరిస్థితుల దృష్ట్యా, పశ్చిమ బెంగాల్ అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్ ను వ్యక్తిగతంగా అంచనా వేయడం, స్వర్గీయ రాజా పి.ఎన్.ఠాగూర్ సంకల్పం ప్రకారం వివిధ లబ్ధిదారుల వాటాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించడం చట్టప్రకారం జరిగిందా?

2. ప్రశ్న నెం.1కు సమాధానం అవుననే ఉంటే, వాస్తవాలు, కేసు పరిస్థితుల దృష్ట్యా సదరు అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్ అంచనా చట్టబద్ధమేనా?

అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ ద్వారా కేసు విచారణలో ప్రస్తావించిన వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి. రాజా ప్రొఫుల్లా నాథ్ ఠాగూర్ అనే వ్యక్తి జులై 2, 1938న మరణించాడు, మార్చి 14, 1927 నాటి ఒక విస్తారమైన వీలునామాలో కొన్ని వారసత్వాలను

నిర్దిష్ట వ్యక్తులకు మరియు సంస్థలకు వదిలిపేసి, మిగిలిన భాగాన్ని ఐదుగురు కుమారులకు ఇచ్చారు. వీలునామాలోని 81వ క్లాజు ప్రకారం అవశేషాలను ఈ విధంగా తొలగించారు.

> "ఇందులో నేను కల్పించిన వారసత్వాలను మినహాయించి నా ప్రస్తుత సంకల్పాన్ని కాపాడండి. అల్లాంబజార్ ఠాగూర్ విల్లాలోని నా గార్డెన్ హౌస్ తో పాటు ఫర్నీచర్ వస్తువులను నా కుమారులకు ఇస్తాను, మిగిలిన చరాస్తులు మరియు స్థిరాస్తులు మరియు భవిష్యత్తులో నా కుడి వైపున లభించే చరాస్తులు మరియు స్థిరాస్తులు కూడా ఉన్నాయి. ఈ అనేక ట్రస్టుల (డెబ్యూటర్ మొదలైనవి) నిర్వహణ మరియు చెల్లింపులకు లోబడి మరియు నేను సృష్టించిన లేదా ఈ వీలునామాలో నేను సృష్టించిన వారసత్వాలకు లోబడి, నా కుమారులు పైన పేర్కొన్న అన్ని చరాస్తులు మరియు స్థిరాస్తులను కలిగి ఉంటారు మరియు అనుభవిస్తారు."

ఈ వీలునామాలోని క్లాజ్ 10 ఈ క్రింది విధంగా వారసత్వాల చెల్లింపుకు వీలు కల్పించింది:

> "దీనిలో నిర్ణయించిన వారసత్వాలను నేను మరణించిన 15 సంవత్సరాలలోగా పూర్తిగా చెల్లించాలి మరియు ఈ 15 సంవత్సరాలు నా ఎస్టేట్ నా కార్యనిర్వాహకులు మరియు ధర్మకర్తల పర్యవేక్షణలో నిర్వహించబడుతుంది. ఈ వీలునామాలో నేను పేర్కొన్న వివిధ వారసత్వాలకు సంబంధించి, నా కార్యనిర్వాహకులు మరియు ధర్మకర్తలు నా ఎస్టేట్ యొక్క ఆదాయం నుండి వచ్చే చిన్న పొదుపు నుండి పేర్కొన్న అన్ని వారసత్వాలను చెల్లించాలి. వారసత్వాలను చెల్లించడం కొరకు నా కార్యనిర్వాహకులు మరియు ట్రస్టీలు నా ఎస్టేట్ లోని ఏ భాగాన్ని లేదా ఏదైనా స్థిరాస్తులను అమ్మడానికి అర్హులు కారు. వివిధ పక్షాలకు చెల్లించడానికి నేను ఏర్పాటు చేసిన దాని గురించి, ఈ వీలునామాలో, నా కార్యనిర్వాహకులు మరియు ధర్మకర్తలు ఆ వారసత్వాలపై

ఎటువంటి వడ్డీని చెల్లించరు లేదా ఎటువంటి వడ్డీని క్లెయిమ్ చేయడానికి అర్హులు కారు."

వీలునామాలోని ఇతర క్లాజులను పేర్కొననవసరం లేదు, కానీ అవశేషాలను నిర్ధారించడానికి ముందు చెల్లించవలసిన అనేక వారసత్వాలు ఉన్నాయని మనం పేర్కొనవచ్చు.

1938 ఆగస్టు 24 న ఈ ఐదుగురు కుమారులకు వీలునామా మంజూరు చేయబడింది, కాని 1948 మే 10 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా, ఉన్నత న్యాయస్థానం వెస్ట్బెంగల్ అడ్మినిస్ట్రేటర్-జనరల్ను అడ్మినిస్ట్రేటర్గా నియమించింది మరియు మరణించిన వ్యక్తి (రాజా ప్రోఫుల్లా నాథ్ ఠాగూర్) యొక్క ఆస్తి మరియు క్రెడిట్లకు సంబంధించిన అడ్మినిస్ట్రేషన్ డి బోనిస్ యొక్క లేఖలను మంజూరు చేయాలని మరియు జారీ చేయాలని ఆదేశించింది.

ఇకపై అప్పీలరుగా పిలువబడే పశ్చిమ బెంగాల్ అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్ 1950-51 మరియు 1951-52 సంవత్సరాలకు సంబంధించి రిటర్న్లు సమర్పించారు, అకౌంటింగ్ సంవత్సరాలు 1949-50 (1356 బి.ఎస్. మరియు 1950-51 (బి.ఎస్. 1357) మొదటి సంవత్సరానికి రూ.33,611 ఆదాయాన్ని చూపించారు. మృతుడి ఐదుగురు కుమారుల తరఫున ఈ ఆదాయం ప్రత్యేకంగా లభిస్తుందని, ఆ ఆదాయంలో వారి వాటాలు నిర్దిష్టంగా, నిర్ణయాత్మకంగా ఉన్నాయని ఆయన పేర్కొన్నారు. 1950-51 మదింపు సంవత్సరానికి సంబంధించిన క్లెయిమ్ ను ఆదాయపు పన్ను అధికారి తిరస్కరించారు, "పశ్చిమ బెంగాల్ అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్ రాజా పి.ఎన్.ఠాగూర్ యొక్క ఎస్టేట్ కు అనుబంధంగా మాత్రమే ఉన్నారు మరియు అందువల్ల విచారణ ఇంకా పూర్తి కాలేదు. ఈ పరిస్థితుల్లో లబ్దిదారుల ప్రశ్న ఉత్పన్నం కాదు మరియు అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్ స్వయంగా పి.ఎన్.ఠాగూర్ ను కార్యనిర్వాహకుడిగా అంచనా వేయవచ్చు." 1951-52 అసెస్మెంట్ ఇయర్కు సంబంధించి కూడా ఆయన ఇలాంటి ఉత్తర్వులే జారీ చేశారు. అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆదేశాలను సమర్థించారు.వి.ఎం.రాఘవులు నాయుడు వి.లో నిర్ణయాలలో పేర్కొన్న సూత్రాలను అనుసరించారు. ఆదాయపు పన్ను, అదనపు ప్రాఫిట్స్ ట్యాక్స్ కమిషనర్, మద్రాస్(1), పశ్చిమ బెంగాల్ వ్యవసాయ ఆదాయపు

పన్ను కమిషనర్ అసిత్ కుమార్ ఘోష్ (1) మాట్లాడుతూ,'ఎస్టేట్ నిర్వహణ పూర్తయి, ఎస్టేట్ అవశేషాలను నిర్ధారించిన తర్వాతే లబ్ధిదారుల ప్రత్యేక వ్యక్తిగత ఆదాయాలపై పన్ను విధించడం సాధ్యమవుతుంది' అని పేర్కొన్నారు. అకౌంటింగ్ సంవత్సరం (1950-51) ముగిసే వరకు ఎస్టేట్ నిర్వహణ పూర్తి కాలేదని ఆయన ముందు అంగీకరించారు. అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ కూడా ఈ వాదనను తోసిపుచ్చింది. అది ఇలా పేర్కొంది:

> పశ్చిమబెంగాల్ అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్ లబ్దిదారుల తరఫున ఆదాయాన్ని పొందాలనేది ఈ సెక్షన్ (ఎస్., 41) దరఖాస్తులోని షరతు. భారత వారసత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 211 ప్రకారం పశ్చిమ బెంగాల్ అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్ చనిపోయిన వ్యక్తి యొక్క చట్టపరమైన ప్రతినిధిగా స్వీకరిస్తారు తప్ప లబ్ధిదారుల తరఫున కాదని మేము అభిప్రాయపడ్డాము. రెండోది ఎస్టేట్ పరిపాలన పూర్తయితే లేదా ఆ మేరకు నిర్దిష్టమైన ఆదేశాలు ఉంటేనే అతను చేయగలడు. ఈ నిబంధన మరో అడుగు ముందుకేసి, అటువంటి ఆదాయం ఒక వ్యక్తి తరఫున ప్రత్యేకంగా స్వీకరించలేనప్పుడు లేదా ఎవరి తరఫున స్వీకరించదగిన వ్యక్తి యొక్క వ్యక్తిగత వాటా నిర్ణయించబడనప్పుడు లేదా తెలియనప్పుడు, పన్ను విధించబడుతుంది మరియు గరిష్ట రేటులో రికవరీ చేయబడుతుంది. ఈ కేసులో పశ్చిమబెంగాల్ అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్ ఏ లబ్ధిదారుడి తరఫున ప్రత్యేకంగా ఆదాయం పొందడం లేదనడంలో సందేహం లేదు. ఇంకా లబ్ధిదారుల వాటా ఆదాయం నిర్దిష్టంగా లేదా తెలియకుండా ఉండటం వంటి కొన్ని ప్రయోజనాలు మరియు చెల్లింపులు వాటి స్వభావంలో ఉన్నాయి.కాబట్టి నిజంగా చెప్పాలంటే గరిష్ట రేటులో పన్ను విధించాలి. కానీ లబ్ధిదారుల ఆదాయాన్ని విడివిడిగా మదింపు చేయాలని, పశ్చిమబెంగాల్ అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్ చేతిలో ఉండకూడదని చెప్పడానికి పన్ను చెల్లింపుదారుడికి హక్కు లేదు.

అప్పుడు అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్, పిటిషనర్ దరఖాస్తుపై, పైన పేర్కొన్న రెండు ప్రశ్నలను ప్రస్తావించింది. అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్ ను కోర్టు నియమించినప్పుడల్లా సెక్షన్ (ఎస్ 41) స్పష్టంగా వర్తిస్తుందని, అతనికి కార్యనిర్వాహకుడి అధికారాలు ఉన్నందున ఆయనను భిన్నంగా చూడాలని చెప్పలేమని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. పరిపాలన అసంపూర్తిగా ఉన్నంత కాలం ఆస్తుల నుంచి

వచ్చే ఆదాయం తమదేనని పేర్కొంది. అందువలన కొడుకుల గురించి చెప్పాలంటే, అకౌంటింగ్ సంవత్సరాల్లో ఆస్తి యొక్క లాభాలు లేదా లాభాలు లేదా దానిలో ఏదైనా భాగాన్ని నిర్ణయించే వాటా వారికి ఉందని చెప్పలేము. అందువల్ల ఎస్ 41 (1)కు ఉన్న నిబంధన ఈ కేసు వాస్తవాలకు ఆకర్షితులై, పన్నును గరిష్ట రేటుకు రికవరీ చేయగలదు."

1964 సివిల్ అప్పీల్ 168లో పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది విశ్వనాథ శాస్త్రి వాదనలు వినిపిస్తూ ఐదుగురు కుమారుల వాటాలు నిర్దిష్టంగా ఉన్నాయని హైకోర్టు చెప్పడం తప్పని వాదించారు. తమ వాటాలు 1/5వ వంతు ఉన్నాయని, షేర్లు నిర్ణయాత్మకంగా ఉన్నాయో లేదో చూడాల్సి ఉందని, ప్రతి కొడుకు పొందే వాస్తవ మొత్తం మారుతుందా లేదా అనేది కాదని ఆయన అన్నారు. ఆదాయం మారవచ్చు కానీ కొడుకుల వాటాలు స్థిరంగా ఉంటాయి. ఈ మేరకు బీరేంద్ర కుమార్ దత్తా వర్సెస్ కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ ట్యాక్స్, కలకత్తా(1)లో తీర్పు వెలువరించింది. ఎస్ 41 తప్పనిసరి అని, ఎస్ 41 నిబంధన వర్తించకపోతే ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఎస్ 41 కింద దరఖాస్తును అంచనా వేయాల్సి ఉంటుందని ఆయన అన్నారు.

రెవెన్యూ తరఫున అటార్నీ జనరల్ వాదనలు వినిపిస్తూ ఎస్.41 అస్సలు వర్తించదని, ఎందుకంటే కేసు వాస్తవాలు, పరిస్థితులలో పిటిషనర్ ఐదుగురు కుమారుల తరఫున ఆదాయాన్ని పొందలేదని, కార్యనిర్వాహకుడిలా పొందారని వాదించారు. 41వ సెక్షన్ లో ఎగ్జిక్యూటర్ ను పేర్కొనలేదని, చట్టంలోని సెక్షన్ 3, 4 ప్రకారం దానిని మదింపు చేయవచ్చని చెప్పారు. అందువలన, కుమారుల వాటా నిర్ణయించబడదని అతను వాదించాడు. విద్వాంసుడైన అటార్నీ జనరల్ మొదటి ప్రతిపాదనను అంగీకరించడానికి మనం మొగ్గుచూపుతున్నందున, ఐదుగురు కుమారుల వాటాలు నిర్దిష్టంగా ఉన్నాయా లేదా అనే ప్రశ్నపై మనం ఎటువంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయనవసరం లేదు. సెక్షన్ 41 ఇలా ఉంది.

41. వార్డుల కోర్టు మొదలైనవి (1) ఈ చట్టం కింద వసూలు చేయవలసిన ఆదాయం, లాభాలు లేదా లాభాల విషయంలో, వార్డుల కోర్టులు, అడ్మినిస్ట్రేటర్స్-జనరల్, అధికారిక ట్రస్టీలు లేదా ఏదైనా రిసీవర్ లేదా మేనేజర్ (వాస్తవానికి మరొకరి తరఫున ఆస్తిని

నిర్వహించే ఏ వ్యక్తితో సహా) కోర్టు యొక్క ఏదైనా ఉత్తర్వు ద్వారా లేదా దాని కింద నియమించబడతారు. లేదా ముసల్మాన్ వక్ఫ్ వాలిడేటింగ్ యాక్ట్, 1913 (1913 యొక్క 6 ఆఫ్ 1913) ప్రకారం చెల్లుబాటు అయ్యే ఏదైనా వేక్ డీడ్ కింద ట్రస్టీ లేదా ట్రస్టీలతో సహా) ఏదైనా వ్యక్తి తరఫున పొందడానికి అర్హత కలిగి ఉన్నారా, అటువంటి వార్డుల కోర్టు నుండి పన్ను విధించబడుతుంది మరియు రికవరీ చేయబడుతుంది. అడ్మినిస్ట్రేటర్-జనరల్, అఫీషియల్ ట్రస్టీ, రిసీవర్ లేదా మేనేజర్ లేదా ట్రస్టీ, లేదా ట్రస్టీలు, ఏ వ్యక్తి తరఫున ఆదాయం, లాభాలు లేదా లాభాలు పొందవచ్చో ఆ వ్యక్తి నుంచి వసూలు చేయబడే మరియు రికవరీ చేయదగిన మొత్తానికి, ఈ చట్టంలోని అన్ని నిబంధనలు తదనుగుణంగా వర్తిస్తాయి;

అటువంటి ఆదాయం, లాభాలు లేదా లాభాలు లేదా దానిలో ఏదైనా భాగాన్ని ఏ ఒక్క వ్యక్తి తరఫున నిర్దిష్టంగా స్వీకరించలేనప్పుడు, లేదా వారు అందుకున్న వ్యక్తుల వ్యక్తిగత వాటాలు నిర్ణయించబడని లేదా తెలియనప్పుడు, పన్ను విధించబడుతుంది మరియు గరిష్ట రేటుతో రికవరీ చేయబడుతుంది, అయితే అటువంటి వ్యక్తులకు ఈ చట్టం కింద వసూలు చేయదగిన ఇతర వ్యక్తిగత ఆదాయం లేనప్పుడు మరియు వారిలో ఎవరూ కృత్రిమ న్యాయ వ్యక్తి కాదు. అటువంటి ఆదాయం, లాభాలు లేదా లాభాలు లేదా దానిలో కొంత భాగం వ్యక్తుల సంఘం యొక్క మొత్తం ఆదాయంగా భావించబడుతుంది:

సెక్షన్ 41ను వర్తింపజేయడానికి ముందు, అడ్మినిస్ట్రేటర్-జనరల్ ఒక వ్యక్తి లేదా వ్యక్తుల తరఫున ఆదాయాన్ని పొందే అర్హత కలిగి ఉన్నారని కనుగొనడం వివాదాస్పదం కాదు. ప్రశ్నార్థకమైన అకౌంటింగ్ పీరియడ్స్ లో ఎస్టేట్ నిర్వహణ పూర్తి కాలేదనడానికి సాధారణ కారణం. కాబట్టి ఈ కాలంలో పిటిషనర్ తన తరఫున లేదా ఐదుగురు కుమారుల తరఫున ఆదాయాన్ని అందుకున్నాడా అనే ప్రశ్న ఉదయిస్తుంది.

ఎస్టేట్ నిర్వహణ సమయంలో పిటిషనర్ కు ఐదుగురు కుమారుల తరఫున ఆదాయం రాలేదని తెలుస్తోంది.అతను ఆదాయాన్ని పొందినప్పుడు, అతను దానిని వారసత్వం A లేదా వారసత్వం

B చెల్లించడానికి లేదా ఖర్చులను తీర్చడానికి ఉపయోగించే విచక్షణను కలిగి ఉన్నాడు. ఒక సంవత్సరంలో పొదుపు ఉంటే, వచ్చే సంవత్సరం అతను దానిని వారసత్వ సి లేదా డి చెల్లించడానికి లేదా రూపాంతరానికి ఉపయోగించవచ్చు. ఖర్చులు.. ఐదుగురు కుమారులకు దక్కాల్సినది ఏమిటంటే, ఆస్తి యొక్క అవశేషాలు వారి ఆదాయంగా కాకుండా, అవశేషాలలో భాగంగా వారికి అందుతాయి.

ఇంగ్లాండులో, చట్టబద్ధమైన నిబంధనలు మినహా, మిగిలిన లబ్ధిదారుడు పాలనా కాలంలో అనెస్టేట్ ఆదాయంపై పన్ను పరిధిలోకి రాదు. మిగిలిన అవశేషాల వాటా మొత్తం ఎద్దు భాగంలో అతనికి బదిలీ లేదా ఆమోదం లేదా దుర్వినియోగం ద్వారా నిర్ధారించబడే వరకు లబ్ధిదారునికి చెందదు (ఆదాయపు పన్ను చట్టం, సుర్టాక్స్ మరియు ప్రాఫిట్స్ టాక్స్, సెక్షన్ 1-1104).

ఆదాయపు పన్ను ప్రత్యేక కమిషనర్లు (1)(ఎక్స్ పార్టే, డాక్టర్ బర్నార్డో హోమ్స్)లో తీసుకున్న నిర్ణయం అటార్నీ జనరల్ వాదనకు బలం చేకూరుస్తోంది. హెడ్ నోట్ నుంచి వాస్తవాలను తీసుకోవచ్చు. "మిస్టర్ డెన్జిల్ థామ్సన్ నవంబర్ 15, 1914 న మరణించాడు, అతని ఎస్టేట్ యొక్క అవశేషాన్ని డాక్టర్ బామర్డో యొక్క హోమ్స్ నేషనల్ ఇన్కార్పొరేటెడ్ అసోసియేషన్కు విడిచిపెట్టాడు. టెస్టేటర్ యొక్క సమీప బంధువు వీలునామాను వ్యతిరేకించాడు మరియు మిగిలిన ఎస్టేట్ లో మూడింట ఒక వంతుకు తదుపరి భాగానికి అసోసియేషన్ అప్పగించడంతో ప్రొసీడింగ్స్ రాజీ పడ్డాయి. మిగిలిన ఎస్టేట్ యొక్క విభజనను ఈ ప్రక్రియలు రద్దు చేశాయి, అందువలన 1916 మే వరకు పెట్టుబడులను కార్యనిర్వాహకుల నియంత్రణలో ఉంచారు, ఆ తేదీ నుండి 1916 డిసెంబరు వరకు, పెట్టుబడులలో మూడింట రెండు వంతులు అసోసియేషన్ కు మరియు మూడింట ఒక వంతు టెస్టేటర్ యొక్క సమీప బంధువులకు బదిలీ చేయబడ్డాయి. ఈ పెట్టుబడుల ద్వారా వచ్చే ఆదాయాన్ని ఆదాయపు పన్ను మినహాయింపు కింద స్వీకరించారు మరియు టెస్టేటర్ మరణించిన తేదీ మరియు కార్యనిర్వాహకులు బదిలీ చేసిన తేదీల మధ్య కాలంలో అటువంటి ఆదాయం నుండి మినహాయించిన మొత్తం పన్ను మొత్తం పౌండ్ 498 OS.11d. ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1842లోని సెక్షన్ 105 ప్రకారం, ఆ మొత్తంలో మూడింట రెండు వంతులు అంటే పౌండ్ 332ఒలను తిరిగి చెల్లించడానికి అసోసియేషన్

ఆదాయపు పన్ను ప్రత్యేక కమిషనర్లకు దరఖాస్తు చేసింది. 7d., అసోసియేషన్ కు చెల్లించాల్సిన మరియు వర్తించే మరియు వాస్తవానికి ఇది కేవలం ధార్మిక ప్రయోజనాల కోసం మాత్రమే వర్తించే ఆదాయంపై ఆదాయపు పన్ను. ఈ దరఖాస్తు విఫలం కావడంతో ఆదాయంపై ఆదాయపు పన్ను నుంచి మినహాయింపు ఇవ్వాలని, 332 ఓఎస్ మొత్తాన్ని తిరిగి చెల్లించాలని ఆదేశిస్తూ మాండమస్ రిట్ ఎందుకు జారీ చేయకూడదో చెప్పాలని ఆదాయపు పన్ను శాఖ ప్రత్యేక కమిషనర్ ను కోరారు. 7d.

లార్డ్ సుడెలెవ్ వర్సెస్ లో ఈ నిర్ణయాన్ని అనుసరించి హౌస్ ఆఫ్ లార్డ్స్ నిర్వహించబడింది. అటార్నీ జనరల్ (1) "అవశేషాలను తొలగించడానికి ముందు, అసోషియేషన్ కు టెస్టేటర్ యొక్క ఆస్తిపై ఎటువంటి ఆసక్తి లేదని, అందువల్ల అటువంటి నిర్ధారణకు ముందు ఎస్టేట్ యొక్క పన్ను ఆదాయం కార్యనిర్వాహకుల పరిధిలోకి వస్తుందని, మరియు అసోసియేషన్ తరఫున ట్రస్టీలుగా వారు దానిని స్వీకరించలేదని" పేర్కొన్నారు.

ఈలోగా తమకు అందుతున్న ఆదాయం మిగిలిన వారి తరఫున కాకుండా ఎస్టేట్ పరిపాలనలో దరఖాస్తు చేసుకోవడానికి కార్యనిర్వాహకులుగా తమ తరఫున పొందుతున్నారని అప్పీల్ కోర్టులో మాస్టర్ ఆఫ్ రోల్స్ పేర్కొన్నారు.

విస్కౌంట్ ఫిన్లే ఈ క్రింది విధంగా గమనించాడు:

> "లార్డ్ సుడెలెవ్ విషయంలో ప్రస్తుత కేసు నిజంగా ఈ సభ నిర్ణయం ద్వారా నిర్ణయించబడిందని నాకు అనిపిస్తోంది (1). ఆ సందర్భంలో ఒక అవశేషంలో వాటా యొక్క లెగేట్ అవశేషాన్ని నిర్ధారించే వరకు టెస్టర్ యొక్క ఏ ఆస్తిపై ఆసక్తి లేదని ఎత్తి చూపబడింది. పరిపాలన పూర్తయిన తర్వాత ఆస్తిని సక్రమంగా నిర్వహించడం మరియు తన ప్రయోజనం కోసం దరఖాస్తు చేసుకోవడం అతని హక్కు. ఈ ఆదాయపు పన్ను మినహాయించిన ఆదాయం స్వచ్ఛంద సంస్థ ఆదాయం కాదు. అది కార్యనిర్వహణాధికారుల ఆదాయం. వాస్తవానికి, వారు దానిని సరైన పాలనా కాలంలో వర్తింపజేయవలసి ఉంటుంది, కాని వారు దాతృత్వానికి దానిలో ఏ భాగానికి ధర్మకర్తలు

కాదు. ఈ ఆదాయానికి సంబంధించి దాతృత్వానికి అనుకూలంగా ట్రస్టును ఏర్పాటు చేయలేదు, దానిని ఎప్పుడూ దాతృత్వానికి ఆదాయంగా చెల్లించలేదు. అంతిమంగా పరిపాలన ముగిశాక చెల్లించిన మొత్తం ఆస్తిలో పెట్టుబడి, కూడబెట్టిన ఆదాయంతో కూడిన వాటా, అది దాతృత్వానికి పడింది. దానధర్మాలు చేసేవారు కాదు, కార్యనిర్వహణాధికారులు ఈ ఆదాయాన్ని పొందారు, మరియు అవశేషం యొక్క అభ్యర్థన విషయంలో తిరిగి ఎటువంటి సంబంధం లేదు. మూలం వద్ద మినహాయింపు హక్కు లేనట్లయితే, కార్యనిర్వాహకులు మరియు కార్యనిర్వాహకులు మాత్రమే పన్నుకు బాధ్యత వహించగలరు."

విస్కౌంట్ కేవ్ ఈ విషయాన్ని ఈ విధంగా పేర్కొన్నాడు:

"ఒక టెస్టర్ యొక్క వ్యక్తిగత ఆస్తిని అతని కార్యనిర్వాహకులు పూర్తిగా నిర్వహించి, నికర అవశేషాలను నిర్ధారించినప్పుడు, మిగిలిన లెగేట్ ఆ అవశేషాన్ని నిర్ధారించిన విధంగా, ఏదైనా సంపాదించిన ఆదాయంతో, అతనికి బదిలీ చేయడానికి మరియు చెల్లించడానికి అర్హత కలిగి ఉంటాడు; కానీ అప్పటి వరకు అతనికి ఎస్టేట్ లో భాగమైన ఏ నిర్దిష్ట పెట్టుబడిలోనూ లేదా అటువంటి పెట్టుబడి నుండి వచ్చే ఆదాయంలో గానీ ఎటువంటి ఆస్తి లేదు, మరియు కార్పస్ మరియు ఆదాయం రెండూ కార్యనిర్వహణదారుల ఆస్తి, మరియు పరిపాలనా ప్రయోజనాల కోసం వారు మిశ్రమ నిధిగా వర్తింపజేస్తారు. ఈ విషయం లార్డ్ సుడేలీలో పూర్తిగా వివరించబడింది. అటార్నీ జనరల్ [ఎల్.ఆర్. [1897] క్రీ.శ. 11].

తరువాతి కేసులు మరియా సెలెస్టే సమరిటన్ సొసైటీ ఆఫ్ ది లండన్ హాస్పిటల్ వి. ఇన్ లాండ్ రెవెన్యూ(1), కార్బెట్ కమిషనర్లు వి. ఇన్ ల్యాండ్ రెవెన్యూ(2) కమిషనర్లు కూడా ఇదే అభిప్రాయం వ్యక్తం చేశారు. తరువాతి సందర్భంలో, డాక్టర్ బర్నార్డో కేసులో తీర్పులు "నిర్ధారణ చేయబడుతున్న అవశేషాల యొక్క అన్ని కేసులకు వర్తించే ఒక సాధారణ సూత్రాన్ని నిర్దేశించాయి మరియు పరిపాలన పూర్తయ్యే వరకు దీనిని నిర్ధారించలేము."

శ్రీ శాస్త్రి ఇన్ రె కున్లిఫ్-ఓవెన్ మౌంటెన్ వర్సెస్ ఇన్ లాండ్ రెవెన్యూ కమిషనర్స్ (3) పై ఆధారపడ్డారు, కానీ, మా అభిప్రాయం ప్రకారం, అప్పీల్ కోర్టు భిన్నమైన అభిప్రాయాన్ని తీసుకోలేదు. ఫైనాన్స్ యాక్ట్, 1949లోని సెక్షన్ 27(1) ప్రకారం కొన్ని సందర్భాల్లో వారసత్వ సుంకం చెల్లించరాదని వ్యాఖ్యానించడంపై అప్పీల్ కోర్టు ఆందోళన వ్యక్తం చేసింది. ఇది అరేసిడరీ లెగేట్ యొక్క శీర్షిక యొక్క స్వభావాన్ని పరిశీలించింది మరియు "పరిపాలన పూర్తయ్యే ముందు మరియు తరువాత ఒక అవశేష ఎస్టేట్ యొక్క టైటిల్ ఒకేలా ఉంటుంది, అయినప్పటికీ ఏదైనా నిర్దిష్ట ఆస్తి లేదా ఏదైనా నిర్దిష్ట ఆదాయం తనది అని అతను చెప్పలేడు, ఇది కేవలం థీస్టేటర్ యొక్క సాధారణ ఎస్టేట్లో భాగం కాదు" అని పేర్కొంది. తుది పరిపాలన పెండింగ్ లో ఉన్న లెగేట్ కు చట్టం దృష్టిలో కేవలం ఆశ మాత్రమే ఉంటుందనే వాదనను తోసిపుచ్చింది. కానీ ఈ నిర్ధారణ కార్యనిర్వాహకుడు లేదా నిర్వాహకుడు మిగిలిన లెగేట్ తరఫున ఆదాయాన్ని అందుకునే తదుపరి దశకు దారితీయదు.

వి.ఎం.రాఘువులు నాయుడు వి. ఆదాయపు పన్ను, ఎక్స్ ప్రెస్ ప్రాఫిట్స్ టాక్స్ కమిషనర్ (4) చట్టం సెక్షన్ 41 ప్రకారం ఎస్టేట్ నిర్వహణను కార్యనిర్వాహకులు పూర్తి చేయని చోట ఎలాంటి దరఖాస్తు లేదని మద్రాస్ హైకోర్టు పేర్కొంది.

ఈ కేసులో అడ్మినిస్ట్రేటర్ జనరల్ చట్టంలోని సెక్షన్ 41 పరిధిలోకి రాలేదన్న రెవెన్యూ వాదనను హైకోర్టు తోసిపుచ్చింది, "కోర్టులు నియమించినప్పుడు అడ్మినిస్ట్రేటర్-జనరల్ స్పష్టంగా ఈ సెక్షన్ పరిధిలోకి వస్తారు మరియు అతనికి కార్యనిర్వాహకుడి అధికారాలు ఉన్నందున అలా చెప్పలేము. అతనిని భిన్నంగా చూడాలి." మా అభిప్రాయం ప్రకారం, అడ్మిరల్-జనరల్ ఎస్.41 లో స్పష్టంగా పేర్కొనబడినంత మాత్రాన ఈ విషయం ముగిసిపోదు. ఈ సెక్షన్ మరో షరతును నిర్దేశిస్తుంది, అంటే ఆదాయాన్ని ఒక వ్యక్తి లేదా వ్యక్తుల తరఫున అతను పొందాలి. సెక్షన్ 41 వర్తించేలోపు ఈ షరతును నెరవేర్చాలి. అడ్మినిస్ట్రేటర్-జనరల్ గా నియమితుడైన డి బోన్స్ నాన్ యొక్క స్థానాలు ఎస్టేట్ నుండి అతను పొందే ఆదాయంతో పోలిస్తే ఎగ్జిక్యూటర్ యొక్క పదవులకు ఏ మాత్రం భిన్నంగా ఉండవు.

దీని ప్రకారం, అప్పీలుదారుడు తన తరఫున ఆదాయాన్ని పొందాడు మరియు రాజా యొక్క ఐదుగురు కుమారుల తరఫున కాకుండా ప్రస్తుత కేసులో సెక్షన్ 41 వర్తించదని మేము భావిస్తున్నాము. పై అంశాల దృష్ట్యా, తీర్పు ప్రారంభంలో పేర్కొన్న రెండు ప్రశ్నలకు సమాధానాలు అవుననే ఉండాలి. అందువల్ల అప్పీళ్లను ఖర్చులతో కొట్టివేస్తారు. ఒక సెట్ వినికిడి రుసుము.

అప్పీళ్లను కొట్టివేశారు.